

Juniperus chinensis 'Aurea'

jałowiec chiński 'Aurea'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Stara odmiana, w uprawie znana od połowy XIX wieku. Krzew o ładnym kolumnowym lub stożkowatym pokroju i dość powolnym wzroście. Ulistnienie igiełkowane i łuskowate o intensywnie żółtożółtej barwie. Odmiana wymagająca nieco żyzniejszych stanowisk. Na suchych i słabych glebach rośnie bardzo wolno i często jest przypalana latem od promieni słonecznych. Krzewy nadają się do sadzenia w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, rabatach, w kolekcjach roślin iglastych, oraz do tworzenia ciekawych zestawień kolorystyczno-pokrojowych.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: R. Smith 1865; wprowadzenie do handlu: Young's Nurseries, Surrey 1865 Wielka Brytania
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	małe drzewo lub duży krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	kolumnowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	żółte, złociste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne

wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeiętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	zieleń publiczna szpaler w grupach soliter (pojedynczo) ogrody przydomowe
strefa	5b

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkółka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

